

บทความวิจัย

เรื่อง การศึกษาวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านจนแล้ว

โดย

นางสาว อารดา เทพณรงค์

รหัสนักศึกษา 05520521

เสนอ

อาจารย์ สุภชัย ติะวิชัย

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450 460 การศึกษาเอกเทศ
สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2555

ชื่อเรื่อง หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านวนแล้ว

ชื่อผู้วิจัย นางสาว อารดา เทพนรงค์ รหัสนักศึกษา ๐๕๕๒๐๕๒๑

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ศุภชัย ติ้ววิชัย

ปีการศึกษา ๒๕๕๕

คำสำคัญ การบริหารการเงิน การประหยัด คุณค่าของเงิน

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านวนแล้ว” ตามหลักวิเคราะห์วรรณกรรม ด้านองค์ประกอบของวรรณกรรม และเพื่อศึกษาคุณค่าที่ปรากฏในวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านวนแล้ว” โดยข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์คือวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านวนแล้ว” ของ คิม ซอน ฮี ผู้แปลคือ Whanmeister ปีที่พิมพ์ 2550 ผลที่ได้จากการศึกษาพบว่า วรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านวนแล้ว” เป็นวรรณกรรมเยาวชนที่มีโครงเรื่องที่ดี โดยมีความขัดแย้งเกิดขึ้นในระหว่างการดำเนินเรื่อง ฉากในเรื่องเป็นฉากที่มนุษย์สร้างขึ้น แก่นของเรื่อง สะท้อนให้เห็นคุณค่าของเงิน และหลักในการบริหารการเงินที่ถูกต้อง ส่วนคุณค่าที่ได้จากการศึกษาคือ คุณค่าด้านคุณธรรม และคุณค่าด้านความบันเทิงจากองค์ประกอบต่างๆ ดังกล่าว ทำให้วรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านวนแล้ว” มีความน่าสนใจ และควรค่าแก่การศึกษาเป็นอย่างยิ่ง

บทนำ

วรรณกรรม หมายถึงงานเขียนในรูปกวีนิพนธ์ ร้อยกรอง และข้อเขียนทั้งหมดที่ใช้ภาษาร้อยแก้ว ได้แก่ บทความ สารคดี นวนิยาย นิทานเรื่องสั้น บทละคร บทภาพยนตร์ บทโทรทัศน์ ตลอดจนคอลัมน์ในหนังสือพิมพ์ ฯลฯ (บันลือ พฤกษะวัน, ๒๕๒๕ : ๑-๒)

วรรณกรรมเยาวชนเป็นส่วนย่อยแขนงหนึ่งของวรรณกรรมทั่วไปที่มีจุดมุ่งหมาย เฉพาะไปสู่เยาวชน โดยคำนึงถึงจิตวิทยาของเด็กเป็นสำคัญ เนื้อหา ภาษา รูปเล่ม ตัวอักษรจะต้องเหมาะสมกับวัย ความรู้ และความสามารถของเด็กด้วย เพราะวัยของเด็กที่แตกต่างกันทำให้ความต้องการและประสบการณ์ของเด็กแตกต่างกัน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็กมีนิสัยรักการอ่าน มุ่งให้อ่านหนังสือแตกฉาน เสริมสร้างสติปัญญา สนองความต้องการอยากรู้อยากเห็น เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ หรือก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ฯลฯ (ฉวีวรรณ อุทากินันท์, ๒๕๔๕ : ๑-๕)

ในปัจจุบันวรรณกรรมเยาวชนมีผู้สนใจมากขึ้นและมีการสร้างขึ้นอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งวรรณกรรมเยาวชนแปลต่างประเทศ เพราะการแปลเป็นการถ่ายทอดความรู้ เทคโนโลยี และวัฒนธรรมของชาติหนึ่ง ไปสู่อีกชาติหนึ่ง เป็นการขยายความรู้และโลกทรรศน์ การแปล วรรณกรรมภาษาอื่นมาเป็นภาษาของตนทำให้ประชาชนในชาติได้อ่าน ได้รับรู้ข่าวสาร ได้ติดตามความรู้ทุกๆ ด้าน และรู้เท่าทันเหตุการณ์ ตลอดจนความเปลี่ยนแปลงของโลกที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา (ไพโรจน์ เลิศพิริยกุลมล, ๒๕๔๒ : ๑๑๘-๑๔๗) ทั้งนี้ วรรณกรรมแปลเยาวชนที่เข้ามามีบทบาทสำคัญ ในสังคมไทยเป็นอย่างมาก ได้แก่ วรรณกรรมแปลเยาวชนเกาหลี อาจเป็นเพราะวรรณกรรมเกาหลีมีเนื้อหาที่กะทัดรัด แฝงไปด้วยเนื้อหาที่ตลกขบขัน มีลักษณะนิสัยของตัวละครที่ตรงกับความต้องการของเยาวชนไทย และไม่เพียงแต่จะมุ่งเน้นเพื่อความบันเทิงเป็นสำคัญเพียงอย่างเดียว ยังมี เนื้อหาที่ให้ข้อคิดและคุณธรรมแฝงไว้ในเนื้อเรื่องด้วย เพื่อเป็นการสั่งสอน ชัดเกล้าจิตใจเยาวชนในทางอ้อมให้เติบโตขึ้นมาเป็นผู้ใหญ่ในสังคมที่มีคุณภาพและวรรณกรรมเยาวชนที่มีเนื้อหาน่าสนใจและสอดแทรกแนวคิดคติสอนใจให้แก่เยาวชน คือ วรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านวอนแล้ว”

วรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านวอนแล้ว” แต่งโดย คิม ซอน ฮี และผู้วาดภาพประกอบคือ ชเว ชัง ฮุน ทั้ง คิม ซอน ฮี และชเว ชัง ฮุน มีผลงานเขียนหนังสือมาแล้ว

หลายเล่ม แต่วรรณกรรมเรื่องนี้ถือว่าเป็นผลงานที่ คิม ซอน อี และชเว ชัง ฮุน มีความสุขและภาคภูมิใจที่สุด เพราะงานเขียนเรื่องนี้ได้ทำให้ลูกๆ ของ คิม ชัง ฮุน และชเว ชัง ฮุน นำเงินครึ่งหนึ่งของค่าขนมไปฝากธนาคาร และรู้จักคุณค่าของเงินมากขึ้น ดังนั้น คิม ซอน อี และ ชเว ชัง ฮุน สองสามีภรรยาจึงตั้งใจเขียนต้นฉบับและวาดภาพประกอบจนกระทั่งเสร็จสมบูรณ์ (คิม ซอน อี , ๒๕๕๐ : ๒๐๖-๒๐๗)

วรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลี เรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านวอนแล้ว” มีเนื้อหาที่สะท้อนให้เห็น วัฒนธรรมการเลี้ยงดูบุตรของสังคมเกาหลี โดยมุ่งเน้นในเรื่องของการสอนให้เด็กรู้จักการประหยัด อดออม รู้จักคุณค่าของเงิน สอนให้รู้จักใช้เงินให้เกิดประโยชน์มากที่สุด เพื่อเป็นการปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดีไว้ตั้งแต่ยังเป็นเด็ก โดยมีการสอดแทรกความรักความสัมพันธ์ที่มีให้กันระหว่างคนในครอบครัวไว้ด้วย

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่า วรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านวอนแล้ว” เป็นวรรณกรรมที่มีความน่าสนใจเป็นอย่างมาก ผู้วิจัยจึงมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาวิเคราะห์ วรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลี เรื่องนี้อย่างละเอียด ทั้งในด้านองค์ประกอบของเรื่อง และคุณค่าที่ปรากฏในวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านวอนแล้ว” โดยมีวิธีการวิจัย คือ กำหนดขอบเขตการศึกษา ที่มาและความสำคัญของปัญหา ศึกษาวรรณกรรมเยาวชนเกาหลีเรื่อง หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านวอนแล้ว ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาและวิเคราะห์วรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านวอนแล้ว ตามประเด็นที่ตั้งไว้ ได้แก่ โครงเรื่อง แก่นเรื่อง จาก ตัวละคร บทสนทนา และกลวิธีในการแต่ง ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการศึกษา คือ ทำให้ทราบเกี่ยวกับองค์ประกอบทางวรรณกรรมของวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านวอนแล้ว” และเห็นคุณค่าด้านต่างๆ ของวรรณกรรมเรื่องนี้

เนื้อเรื่องย่อ

เด็กหญิงคนหนึ่งชื่อว่า “เขดัม” ขณะเดินทางไปโรงเรียนบังเอิญเจอเพื่อนกำลังเตะกระปุกกระต่ายสีชมพูเล่นอยู่ ด้วยความรู้สึกสงสารกระต่ายสีชมพูทำให้ “เขดัม” นำกระต่ายสีชมพูนี้กลับมาที่บ้าน กระต่ายสีชมพูนี้เป็นกระปุกที่เปลี่ยนเจ้าของมาหลายคน และถูกทิ้งขว้างมาหลายครั้ง แต่สุดท้ายก็ได้ “เขดัม” ช่วยไว้ กระต่ายสีชมพูดีใจมากจึงเป็นเพื่อนเล่นและขอมพุดคุยกับ “เขดัม” เพียงคนเดียว

เมื่อคุณแม่ทราบเรื่องกระต่ายสีชมพูจึงสอนให้ “เขดัม” นำเงินที่เหลือมาทยอยใส่กระปุกไว้เสมอ เมื่อเงินในกระปุกมีปริมาณมากขึ้นก็นำไปฝากไว้กับสมุดบัญชีที่ทำกับโรงเรียน ในวันปีใหม่ “เขดัม” ได้รับเงินจากญาติๆ และตราประทับจากคุณแม่พร้อมกับการเปิดสมุดบัญชีใหม่ ซึ่งการฝากเงินในธนาคารนี้ทำให้ “เขดัม” ได้เรียนรู้ว่า เงินก็ทำงานหาเงินเหมือนนกัน เพราะเงินที่ “เขดัม” นำไปฝากธนาคาร “เขดัม” ก็จะได้ดอกเบี้ยกลับคืนมา

ในวันทำความสะอาดบ้านครั้งใหญ่ ภายในบ้านของ “เขดัม” มีของเก่าที่ไม่ใช้แล้วเป็นจำนวนมากซึ่งกลายเป็นขยะ กระต่ายสีชมพูจึงแนะนำให้ “เขดัม” นำของเก่าเหล่านี้ไปขายในตลาดมือสองซึ่งเป็นที่ที่กระปุกกระต่ายเคยอาศัยอยู่มาก่อน เพื่อให้เกิดรายได้ขึ้น แต่ “เขดัม” ไม่รู้ว่าตลาดมือสองอยู่ที่ไหน “เขดัม” จึงตัดสินใจให้คุณพ่อพาไปตั้งร้านขายสินค้ามือสองที่สี่แยกหน้าธนาคาร ในตอนแรก “เขดัม” ขายไม่ได้เลยจึงรู้สึกท้อแท้ แต่ท้ายที่สุดก็มีคุณยายมาซื้อสินค้ามือสองของ “เขดัม” “เขดัม” จึงมีกำลังใจในการขายมากขึ้น และเกิดความรู้สึกรู้ว่าต้องการหาเจ้าของคนใหม่ให้กับสิ่งของเหล่านี้

จากวันนั้น “เขดัม” นำสินค้ามือสองไปขายที่โรงเรียน แต่ถูกคุณครูตำหนิและแนะนำให้เปิดร้านค้าออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ตแทน “เขดัม” จึงลองทำตามคำแนะนำของคุณครู ซึ่งก็ทำให้ธุรกิจขายสินค้ามือสองของ “เขดัม” นั้นดำเนินต่อไปได้ด้วยดี ทำให้ “อินจิน” เพื่อนสนิทของ “เขดัม” มาขอยืมเงิน ๒๐,๐๐๐ วอน เพื่อไปงานพบกับเซเวน เพราะเห็นว่า “เขดัม” มีรายได้จากการขายสินค้ามือสอง แต่เมื่อถึงกำหนดคืนเงิน “อินจิน” กลับหลบหน้า “เขดัม”

วันหนึ่ง “เขดัม” เข้าพบคนประกาศว่าต้องการซื้อรูปของเซเวน¹ โดยให้ราคารูปละ ๕๐,๐๐๐ วอน “เขดัม” จึงไปขอรูปเซเวนมาจาก “อินจิน” โดยแลกกับการยกหนี้ให้ แล้วติดต่อขายรูปไปในราคา ๖๐,๐๐๐ วอน เมื่อเรื่องนี้ถึงคุณครูใหญ่ “เขดัม” จึงถูกลงโทษ ทำให้หนีออกจากบ้าน การหนีออกจากบ้านของ “เขดัม” ทำให้ “เขดัม” ต้องเสียกระต่ายสีชมพูที่เป็นเพื่อนรักของ “เขดัม” ไป เพราะถูกอัยการรังแกขณะที่หนีออกจากบ้าน สิ่งนี้เป็นบทเรียนที่ทำให้ “เขดัม” รู้ถึงผลลัพธ์ของการหาเงินในทางที่ผิด ซึ่งทำให้ “เขดัม” หายตัวไปพร้อมกับสินค้ามือสองไประยะหนึ่ง

เมื่อความเจ็บปวดในเหตุการณ์ครั้งนั้นที่เกิดขึ้นกับ “เขดัม” หายไป “เขดัม” ก็พร้อมที่จะกลับมาสู้อีกครั้ง โดยให้สัญญากับตัวเองในการมีมโนธรรมในการขายสินค้า พร้อมกับจะนำเงิน ๑% จากการขายสินค้าไปบริจาคเพื่อการกุศล การกลับมาของ “เขดัม” ในครั้งนี้ทำให้ครูใหญ่ชื่นชมและให้

“เข้ด้ม” ไปพูดในห้องประชุมให้เพื่อนๆ ฟังถึงวิธีการเก็บออกและสะสมเงินที่ถูกต้อง “เข้ด้ม” ได้บรรยายขั้นตอนและวิธีการบริหารเงินที่ถูกต้องจนสามารถเก็บเงินได้เป็นจำนวนมากให้เพื่อนๆ ฟัง ซึ่งเมื่อ “เข้ด้ม” บรรยายจบทุกคนในห้องประชุมต่างแสดงความชื่นชมและร่วมกันปรบมือให้กับ “เข้ด้ม” กับความสำเร็จครั้งนี้

ผลการศึกษา

วิเคราะห์วรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านวอนแล้ว

โครงเรื่องของวรรณกรรมเยาวชนเกาหลีเรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านวอนแล้ว” เป็นการเล่าเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตของเด็กหญิงคนหนึ่งที่สามารถเก็บออมเงินได้จำนวน ๑๐ ล้านวอน เมื่ออายุได้เพียง ๑๒ ปี โดยในช่วงระยะเวลาที่เด็กหญิงพยายามเก็บออมเงินให้ได้จำนวน ๑๐ ล้านวอนนั้น เธอต้องพบเจอกับปัญหาต่างๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับเพื่อน หรือครอบครัว แต่เธอก็สามารถผ่านปัญหาเหล่านี้ ้นมาได้ โดยมีคุณแม่และกระต่ายสีชมพูคอยให้คำแนะนำ รวมถึงประสบการณ์ในชีวิตต่างๆ ที่เธอผ่านมาในชีวิตด้วย

การเปิดเรื่องของวรรณกรรมเยาวชนเกาหลีเรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านวอนแล้ว” ผู้แต่งใช้กลวิธีการเปิดเรื่อง โดยการบรรยายถึงวิถีชีวิตของแต่ละคน สลับกับบทสนทนาระหว่างตัวละครที่แสดงให้เห็นถึงชีวิตประจำวัน และความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร ดังตัวอย่างต่อไปนี้

โรงเรียนอนุบาลที่เข้ด้มเรียนนั้นตั้งอยู่ใกล้ๆ อพาร์ทเมนต์ที่เธออาศัย ใช้เวลาเดินไปแค่ห้านาทีก็ถึง

“ไปนะคะ ตอนเย็นเจอกันคะ คุณแม่”

คุณแม่โบกมือให้จนเข้ด้มเดินไปถึงหน้าโรงเรียน

ทุกเช้าเข้ด้มจะโบกมือลาคุณแม่จนกว่าจะไปถึงประตูทางเข้าโรงเรียน คุณพ่อคุณแม่ของเธอ

ทำงาน นอกบ้านแต่คุณแม่ต้องออกจากบ้านเช้ากว่าคุณแม่ ในช่วงเวลาแบบนี้เข้ด้มจึงไม่ได้

พบคุณแม่เลย

(หน้า๑๕-๑๗)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าผู้แต่งบรรยายให้เห็นถึงชีวิตประจำวันของคุณพ่อ คุณแม่ และเข้ด้มที่ดำเนินชีวิตอย่างปกติเหมือนคนทั่วไป และบทสนทนาทำให้ผู้อ่านเข้าใจถึงความสัมพันธ์ของตัวละครว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร ทำให้ผู้อ่านเข้าใจและเห็นภาพชัดเจนยิ่งขึ้น

การดำเนินเรื่องของวรรณกรรมเยาวชนเกาหลีเรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านวอนแล้ว” ผู้แต่งดำเนินเรื่องเรียงตามลำดับเหตุการณ์ไปอย่างต่อเนื่อง ค่อยๆ แสดงพัฒนาการระบบการบริหารเงินของตัวละครเอก โดยมีปมปัญหาต่างๆ เกิดขึ้นพร้อมทั้งเข้มข้นขึ้นเรื่อยๆ ทั้งปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างตัวเอกกับตัวละครอื่น ปัญหาระหว่างตัวเอกกับสภาพสังคม และปัญหาระหว่างตัวเอกกับตัวเอง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เข้ด้มมองซองแตกด้วยใบหน้าบูดบึ้ง “ทำไมมาว่าฉันเป็นขอทาน”

ซองแตกเข้ด้มก็เทียนกลองใหม่ของตัวเองอย่างภาคภูมิใจพร้อมกับพูดว่า “คนที่ใช้ของเก่าก็คือพวกขอทานไม่ใช่หรือ ยัยขอทาน!”

เข้ด้มรู้สึกล้ออายและหงุดหงิดเป็นที่สุด ถ้าเปรียบเทียบกับเทียนของเข้ด้มดูเก่ากว่าของซองแตกมาก มีหน้าซ้่ายังเหลือแค่ครึ่งแท่งเอง ของนักเรียนคนอื่นๆ ก็เหมือนกัน ทุกคนใช้แต่ของใหม่

(หน้า๔๘)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าเป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างเข้ด้มกับซองแตก มีสาเหตุเกิดจากการไม่รู้จ้กคุณค่าของสิ่งของเครื่องใช้ โดยเข้ด้มใช้เทียนเก่าที่ยังคงใช้ได้ยู่ ในขณะที่เพื่อนๆ ซ้อสี่เทียนมาใหม่ท้่งๆ ที่ของเก่ายังใช้ไม่หมด แต่กลับกลายเป็นว่าเข้ด้ม ต้องกลายเป็นเกะด้าที่ถูกเพื่อนๆ ล้อว่าเป็นขอทาน ในความขัดแย้งที่เกิดขึ้นนี้ผู้แต่งต้องการแสดงให้เห็นว่าก่อนจะกลายเป็นเศรษฐีได้นั้นต้องเริ่มจากการรู้คุณค่าของสิ่งของที่ใช้ก่อน

เสียงของใครคนหนึ่งดังมาจากความมืด ครู่หนึ่งเข้ด้มก็มองเห็นกลุ่มนักเรียนชั้น

มัธยมปลายทำทางเกรหลายคนเดินเข้ามา กลิ่นเหล้าที่โชยมาจากพวกเขาทำให้เข้ด้ม

ยั้งรู้สึกล้อกลัว หลายคนถือขวดเหล้ามาด้วย เข้ด้มตัวสั่นเทาแต่ก็พยายามทำใจดีสู้เสื่อ

หนึ่งในนั้นเดินมาหอบกระด้ายสี่ชมพูซึ่งตออยู่บนพื้น เข้ด้มรีบตะโกนว่า

“นั่นของของฉันนะ ขอคืนด้วย”

“ทำไมพูดแบบนี้ล่ะ มีพยานหรือเปล้าว่าเป็นของของเธอ”

อันธพาลคนนั้นผล้กเข้ด้มล้้มลง เข้ด้มตัวสั่นระริกเพราะความกลัว อันธพาลคนอื่น

รีบรุดมาดูกระด้ายสี่ชมพูแล้วพูดคุยกัน

(หน้า๑๕๕)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าเป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างเข้ด้มกับสภาพสังคมที่เลื่อมโทรม โดยเข้ด้ม ถูกพวกอันธพาลเอาเปรียบด้วยการบังคับเอาเงินจากกระด้ายสี่ชมพู และยั้งทำร้ายร่างกาย

เข้ด้ม ผู้แต่งต้องการแสดงให้เห็นว่า การหาเงินโดยวิธีที่สุจริตนั้นดีกว่าการหาเงินด้วยวิธีเอาเปรียบผู้อื่น เพราะนอกจากจะทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนแล้วตนเองก็ได้รับความเดือดร้อนเช่นกัน

แล้วถ้าเข้ด้มให้อินจินยืมเงินล่ะ

ในกรณีที่เลวร้ายที่สุดคือ ถ้าอินจินไม่มีเงินคืนหรือลืมนำเงิน เข้ด้มอาจเลิกคบอินจินไปเลยก็ได้ เข้ด้มไม่ยอมเสียทั้งเงินและเสียทั้งเพื่อนอย่างอินจินเลยจริงๆ

แล้วถ้าไม่ให้อินจินยืมเงินล่ะ

บางทีอาจต้องเลิกคบกับอินจินอยู่ดี หลังจากนั้นเข้ด้มจะดูมอว่างก เห็นเงินดีกว่าเพื่อน

เฮ้อ..แล้วจะทำยังไงดี

เข้ด้มตกที่นั่งลำบากซะแล้ว

(หน้า๑๒๖)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าเป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของเข้ด้มเอง เข้ด้มต้องตัดสินใจว่าจะให้อินจินยืมเงินหรือจะไม่ให้ยืมเงิน ซึ่งเป็นการตัดสินใจที่ยากลำบาก เพราะการให้เพื่อนยืมเงินอาจจะไม่ได้เสียเงินเพียงอย่างเดียวแต่อาจจะต้องเสียเพื่อนไปด้วย

จุดสุดยอดของวรรณกรรมเยาวชนเกาหลีเรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านวอนแล้ว” เป็นช่วงที่เหตุการณ์และความขัดแย้งในเรื่องได้ดำเนินมาถึงจุดที่มีความเข้มข้นสูงสุด คือตอนนี้เข้ด้มหนีออกจากบ้าน เพราะไม่เข้าใจว่าการขายฟิล์มและภาพถ่ายของเซเว่น¹ ในราคา ๖๐,๐๐๐ วอนทุกๆ ที่ผู้ซื้อเต็มใจซื้อนั้นเป็นความผิดอย่างไร ซึ่งการหนีออกจากบ้านในครั้งนี้ทำให้เข้ด้มถูกพวกอันธพาลรุมทำร้ายจนหมดสติ เพราะต้องการเงินที่อยู่ในกระต่ายสีชมพู การถูกทำร้ายในครั้งนี้ทำให้เข้ด้มเข้าใจถึงความหมายของคำว่า เงินสะอาดกับเงินสกปรกว่าเป็นอย่างไร

จุดคลี่คลายของวรรณกรรมเยาวชนเกาหลีเรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านวอนแล้ว” จากเหตุการณ์ที่เข้ด้มหนีออกจากบ้านแล้วถูกพวกอันธพาลรุมทำร้ายจนหมดสติ เมื่อเข้ด้มฟื้นขึ้นมาก็พบว่าตนเองนอนอยู่ที่โรงพยาบาล มีคุณพ่อคุณแม่คอยดูแล คุณพ่อและคุณแม่ไม่ได้ตำหนิเข้ด้มเลย เพราะรู้ว่าเข้ด้มเข้าใจแล้วถึงวิธีการหาเงินที่ผิด และต่อมาเข้ด้มก็ได้ไปขอโทษลูกค้าที่เข้ด้มขายฟิล์มและรูปภาพในราคาที่สูงเกินไป พร้อมกับคืนเงินจำนวนนั้นให้

การปิดเรื่องของวรรณกรรมเยาวชนเกาหลีเรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านวอนแล้ว” เป็นการปิดเรื่องแบบสุขนานุกรม คือการจบเรื่องลงด้วยความสุข และความสำเร็จของตัวละคร ผู้แต่งปิดเรื่อง

โดยให้ เข็มประสบความสำเร็จในการเก็บออมเงิน สามารถเก็บได้ถึง ๑๐ ล้านบาท และถ้าขึ้นบรรยายถึงวิธีการเก็บออมเงินว่าเข็มทำอะไรจึงสามารถมีเงินได้ถึง ๑๐ ล้านบาท ในขณะที่อายุเพียง ๑๒ ปี ซึ่งการบรรยายของเข็มต่อบนเวทีต่อหน้านักเรียนและคุณครูทั้งโรงเรียนก็ได้รับการตอบรับและเสียงปรบมืออย่างท่วมท้น

แก่นเรื่องของวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านบาทแล้ว” คือผู้เขียนต้องการแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของเงิน ให้ผู้อ่านเห็นถึงความยากลำบากในการหาเงิน และการบริหารเงินให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยสะท้อนผ่านตัวละครเอกของเรื่อง ที่ต้องพบกับปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเงิน จนในที่สุดก็สามารถเข้าใจคุณค่าของเงิน และใช้เงินได้อย่างเกิดประโยชน์ที่สุด

ฉากในวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านบาทแล้ว” เป็นฉากที่มนุษย์สร้างขึ้น ไม่ว่าจะเป็นฉากในบ้าน ซึ่งเป็นฉากที่เกิดเหตุการณ์ต่างๆ เกิดขึ้นในฉากนี้เป็นส่วนใหญ่ เป็นฉากที่ใช้เมื่อแม่อบรมสั่งสอนเข็มเรื่องการใช้จ่าย รวมทั้งใช้เมื่อกระต่ายสีชมพูเล่าเรื่องราวประสบการณ์ชีวิตของตนให้แก่เข็มฟังเพื่อเป็นแนวทางในการใช้และหาเงิน นอกจากนี้ก็ยังมีฉากในห้องเรียน ใช้เป็นฉากที่เข็มนำสินค้ามือสองไปขายเพื่อสร้างรายได้ให้แก่ตนเอง หรือฉากบริเวณสี่แยกหน้าธนาคารที่เข็มไปเปิดร้านขายสินค้ามือสอง ซึ่งจะเห็นได้ว่าฉากในแต่ละฉากที่กล่าวมา มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับตัวละครและโครงเรื่อง ทำให้เรื่องราวสามารถดำเนินไปได้อย่างเป็นลำดับขั้นตอน และสร้างความชัดเจนให้กับผู้อ่าน

ตัวละครในวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านบาทแล้ว” ผู้วิจัยวิเคราะห์ตัวละครโดยแบ่งตามบทบาทของตัวละคร และจะกล่าวถึงลักษณะของตัวละครด้วย

สงเข็ม : เด็กหญิงผู้ใช้จ่ายเงินเป็น

สงเข็มเป็นตัวละครเอกของเรื่อง มีลักษณะหลายมิติ เป็นเด็กผู้หญิงที่เกิดมาพร้อมกับครอบครัวที่อบอุ่น มีคุณแม่คอยอบรมสั่งสอนกริยามารยาทมาเป็นอย่างดี รวมไปถึงระเบียบวินัยเรื่องการใช้จ่ายและการปลูกฝังให้รู้จักการอดออม ซึ่งทำให้เธอมีเงินเก็บมากกว่าเพื่อนที่อายุเท่ากัน เข็มไม่ใช่เด็กขี้เหนียว แต่เธอรู้จักการใช้จ่ายเงิน โดยเริ่มจากการรู้จักใช้ของ อย่างคุ้มค่า ไม่ว่าจะเป็นอุปกรณ์เครื่องเขียนต่างๆ เข็มใช้จนหมดเธอถึงจะซื้อใหม่ เข็มเป็นเด็กหญิงที่มีระเบียบวินัยในการใช้เงิน

เธอจะแบ่งเงินของเธอออกเป็น ๓ ส่วน โดยส่วนที่หนึ่งเธอจะเก็บออมเอาไว้ ส่วนที่สองเป็นเงินที่ต้องใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน และส่วนที่สามเป็นเงินสำรองที่เก็บไว้ใช้ยามฉุกเฉิน นอกจากเข้ดัมจะเป็นคนที่ประหยัดคอดออมแล้ว เธอยังรู้จักหารายได้ตั้งแต่ยังเด็กเพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของพ่อแม่ โดยการนำสิ่งของที่ไม่ได้ใช้แล้วไปขายเป็นสินค้ามือสอง เพื่อเป็นการหารายได้เสริม และเป็นการหาเจ้าของใหม่ให้กับสิ่งของเหล่านั้นเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อบุคคลอื่นต่อไป ถึงแม้ว่าการหารายได้ของเธอนั้นจะทำให้เธอลุ่มหลงในการหาเงินมากเกินไปจนทำให้เธอใช้วิธีการหาเงินที่เอารัดเอาเปรียบผู้อื่น แต่ประสบการณ์และคำแนะนำจากบุคคลรอบข้างก็ทำให้เธอเข้าใจคุณค่าและรู้วิธีการหาเงินถูกต้อง

คุณแม่ : การอบรมสั่งสอนสมัยใหม่

คุณแม่เป็นตัวละครเอกของเรื่อง มีลักษณะหลายมิติ เป็นผู้ที่คอยอบรมสั่งสอนเข้ดัมให้รู้จักคุณค่าของเงิน และสามารถบริหารการใช้เงินได้อย่างคุ้มค่าที่สุด คุณแม่มีลักษณะเหมือนแม่บ้านในยุคสมัยใหม่โดยทั่วไปที่ต้องทำงานบ้านและในขณะที่เดียวกันก็ต้องออกไปทำงานนอกบ้านเพื่อหารายได้มาเลี้ยงครอบครัวด้วยด้วย การที่คุณแม่เป็นคุณแม่สมัยใหม่ทำให้มุมมองการเลี้ยงดูลูกของคุณแม่แตกต่างจากแม่บ้านคนอื่นที่ไม่ได้ออกไปทำงานนอกบ้าน จนทำให้แม่บ้านคนอื่นกล่าวหาว่าคุณแม่เลี้ยงเข้ดัมผิดวิธี อาจทำให้เข้ดัมโตไปกลายเป็นเด็กเห็นแก่เงินได้ แต่ด้วยความเชื่อมั่นในวิธีการอบรมสั่งสอนของคุณแม่ก็ยังคงสอนให้เข้ดัมได้เรียนรู้ถึงคุณค่าของเงิน วิธีการบริหารการใช้เงิน ความยากลำบากในการหาเงินด้วยตัวของเข้ดัมเอง ไม่ว่าจะเป็นการพาเข้ดัมไปเปิดสมุดบัญชีเงินฝากเพื่อฝึกนิสัยการประหยัดคอดออม การให้เงินเป็นรายสัปดาห์และรายเดือนเพื่อให้เข้ดัมรู้จักบริหารเงินให้สามารถใช้ได้อย่างเพียงพอ หรือการให้เข้ดัมทำงานแลกกับเงินตอบแทนต่างๆ เพื่อให้เข้ดัมเข้าใจว่ากว่าที่พ่อแม่จะหาเงินมาได้มันไม่ใช่เรื่องง่ายเลย

กระต่ายสีชมพู : กระปุกจิตใจดี

กระต่ายสีชมพูเป็นตัวละครเอกของเรื่อง มีลักษณะมิติเดียว เป็นกระปุกออมสินที่ถูกทอดทิ้งมาหลายครั้งจากเจ้าของหลายคน จนกระทั่งได้มาอยู่กับเข้ดัม กระต่ายสีชมพูเป็นกระปุกออมสินพูดได้ที่ยอมพูดกับเข้ดัมแค่คนเดียวเท่านั้น เพราะเข้ดัมเป็นผู้ช่วยเหลือกระต่ายสีชมพูและพากระต่ายสีชมพูกลับมาที่บ้านด้วย กระต่ายสีชมพูเป็นตัวละครที่มีมิติเดียว กล่าวคือ กระต่ายสีชมพูมีลักษณะนิสัยเรียบง่าย จิตใจดี มองโลกในแง่ดี คอยช่วยเหลือและให้คติเตือนใจเข้ดัมเสมอเมื่อเข้ดัมประสบปัญหา

ต่างๆ กระจายสี่ชมพูเป็นผู้ที่มีส่วนช่วยให้เข็ดมรู้จักคุณค่าของเงิน รู้จักการอดออม และรู้จักการนำสิ่งของที่ไม่ใช้แล้วไปขายเป็นสินค้ามือสองเพื่อเป็นประโยชน์ในการใช้สอยของคนอื่นและเป็นการหารายได้ให้กับตนเอง

คุณพ่อ : หัวหน้าครอบครัว

คุณพ่อเป็นตัวละครประกอบของเรื่อง มีลักษณะมิติเดียว เป็นผู้ที่รักและเป็นห่วงเข็ดมมาก คุณพ่อขอร้องให้เข็ดมเลิกการขายสินค้ามือสอง เพราะคุณพ่อไม่ต้องการให้เข็ดมลำบากตั้งแต่ยังเด็ก คุณพอบอกเข็ดมว่าคุณพ่อสามารถเลี้ยงเข็ดมได้โดยที่เข็ดมไม่ต้องออกมาหาเงินเพิ่ม คุณพ่อทำงานอย่างหนักเพื่อหารายได้หลักมาเลี้ยงครอบครัว แม้งานที่คุณพ่อทำนั้นจะไม่ใช่งานที่คุณพ่อรักก็ตาม แต่ต่อมากุณพ่อก็ได้ตัดสินใจลาออกจากงานและเดินตามความฝันของตนเองคือการเป็นแพทย์แผนตะวันออก คุณพ่อก็เป็นผู้ทำให้คุณแม่ต้องรับภาระหนักในการหารายได้มาเลี้ยงครอบครัว และเข็ดมก็เข้าใจถึงความลำบาก เมื่อรายรับของครอบครัวน้อยลงในขณะที่รายจ่ายเท่าเดิม ทำให้เข็ดมรู้จักแบ่งเบาภาระในบ้านและพยายามหาเงินด้วยวิธีต่างๆ

อินจิน : วัยรุ่นในปัจจุบัน

อินจินเป็นตัวละครประกอบของเรื่อง มีลักษณะหลายมิติ เป็นเพื่อนสนิทของเข็ดม คลั่งไคล้คารานักร้องมาก ซึ่งถือว่าเป็นตัวแทนของวัยรุ่นในปัจจุบันที่ยอมสละทุกอย่างเพียงเพื่อได้พบกับคารานักร้องในดวงใจ อินจินยืมเงินเข็ดมจำนวน ๒๐,๐๐๐ วอนเพื่อไปพบกับเซเว่น¹ แต่เมื่อถึงกำหนดคืนเงิน อินจินกลับหลบหน้าเข็ดม เพราะอินจินไม่มีเงินเพียงพอที่จะใช้หนี้เข็ดมได้ กล่าวได้ว่า อินจินนั้นเป็นคนที่ไม่รักษาคำพูดของตนเอง และไม่มีความซื่อสัตย์ แต่ในสุดท้ายเมื่อเข็ดมมาดักพบและพูดคุยกับอินจินเรื่องเงิน ทำให้อินจินเห็นเข็ดมเป็นแบบอย่างของผู้ที่รู้จักประหยัดอดออม และใช้เงินอย่างคุ้มค่า

บทสนทนาในวรรณกรรมเยาวชนเกาหลีเรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านวอนแล้ว” ถือเป็นส่วนที่ความโดดเด่น และมีความสำคัญต่อเนื้อเรื่องเป็นอย่างมาก เพราะการสนทนาระหว่างตัวละครเอก

¹ เซเว่น คือ นักร้องชายชื่อดังของประเทศเกาหลี

ไม่ว่าจะเป็นยึดกับแม่ หรือยึดกับกระดาษสีชมพู เป็นส่วนที่ช่วยให้เรื่องราวดำเนินต่อไปได้แทน การบรรยายผู้แต่ง ซึ่งในแต่ละบทสนทนามีความสมจริง ในบทสนทนานั้นมีความเกี่ยวข้องกับวิธีการ บริหารการเงิน การใช้เงินอย่างรู้คุณค่า ฯลฯ รวมทั้งในบทสนทนายังแสดงให้เห็นถึงลักษณะนิสัย ความสัมพันธ์ และอารมณ์ความรู้สึกของตัวละคร

กลวิธีในการแต่ง การวิเคราะห์กลวิธีในการแต่งวรรณกรรมเยาวชน แปลเกาฬีเรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านบาทแล้ว” ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ในเรื่องกลวิธีเกี่ยวกับผู้เล่าและกลวิธีที่ใช้ในการดำเนิน เรื่อง คือ กลวิธีเกี่ยวกับผู้เล่าเรื่อง ผู้แต่งเป็นผู้เล่าเรื่องราวเอง โดยไม่แสดงตัวว่าตัวละครตัวใดเป็นผู้บรรยายเรื่อง แต่จะบรรยายไปตามเหตุการณ์ต่างๆ ซึ่งผู้แต่งเองเป็นผู้ที่รู้เรื่องราวทั้งหมด ส่วนกลวิธีที่ใช้ในการดำเนินเรื่องนั้นผู้แต่งใช้วิธีการเล่าเรื่องแบบตามลำดับปฏิทิน เป็นการเล่าเรื่องราวตามลำดับเหตุการณ์ก่อนหลัง ไม่มีการย้อนกลับขึ้นมา

เมื่อวิเคราะห์องค์ประกอบทั้งหมด ของวรรณกรรมเยาวชน แปลเกาฬีเรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านบาทแล้ว” จะเห็นได้ว่าทุกองค์ประกอบมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกัน ทั้งโครงเรื่อง แก่นเรื่อง ตัวละคร ฉาก บทสนทนา และกลวิธีในการแต่ง ไม่สามารถขาดส่วนใดส่วนหนึ่งได้ ผู้แต่งสามารถนำมาผสมกันได้อย่างกลมกลืน จึงกล่าวได้ว่า วรรณกรรมแปลเกาฬีเรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านบาทแล้ว” ทำให้ผู้อ่านคล้อยตามได้ และเกิดประโยชน์จากแนวคิดที่สอดแทรกไว้ในวรรณกรรมเรื่องนี้

วิเคราะห์คุณค่าของวรรณกรรมแปลเกาฬีเรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านบาทแล้ว”

คุณค่าด้านคุณธรรม

น้ำใจกับสังคมที่สงบสุข

การอยู่ร่วมกันในสังคม น้ำใจไมตรีถือเป็นสิ่งที่ดีที่จะทำให้สังคมดำเนินไปอย่างสงบสุข เพราะการแสดงน้ำใจต่อกันในสังคมไม่จำเป็นจะต้องเป็นเรื่องเงินทอง น้ำใจที่มีให้กันอาจจะแสดงออกมาในเรื่องของการช่วยเหลือ ความห่วงใย เป็นต้น คนที่มีน้ำใจนั้นมักจะเห็นถึงประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว เป็นผู้ที่ต้องการจะช่วยเหลือผู้ที่ยากลำบาก หรือด้อยโอกาสกว่าตน ดังข้อความต่อไปนี้

“ผมเป็นคนตาบอดมองอะไรไม่เห็น ช่วยหน่อยเถอะครับ ” ไม่มีใครฟังเขาเลยสักคน คุณลุงได้แต่ยืนอยู่นิ่งๆ ใบหน้าของเขาดูเศร้าหมองยิ่งนัก

“ลุงไม่ได้กินข้าวมาตั้งแต่เมื่อวานแล้ว ขอเงินซื้อบะหมี่สักชามเถอะนะ ” เขัดมหยุดเดินพลางจ้องมองคุณลุงคนนั้น ในมือข้างหนึ่งของคุณลุง มีตะกร้าพลาสติก ใบเล็กๆ ซึ่งมีแต่ความว่างเปล่า เขัดมก็มองดูเงินของตัวเอง มันยังหนักอยู่ เขัดมจึงเทเงินจากถึงใส่ตะกร้าที่ว่างเปล่านั้นเงินเหรียญไหลจากถุงลงสู่ตะกร้าดังก้องแังกๆ

(หน้า๑๓๓)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า เขัดมแสดงน้ำใจต่อคุณลุงตาบอด โดยการนำเงินที่ตนมีอยู่ไปให้คุณลุง โดยคิดแล้วว่าเมื่อให้การช่วยเหลือคุณลุงไปแล้วจะไม่เกิดความเดือดร้อนต่อตนเอง เพราะคนเกาหลีนั้นได้รับการสั่งสอนมาให้มีน้ำใจต่อผู้อื่น และช่วยเหลือผู้ที่ยากลำบากกว่า ซึ่งจะส่งผลให้สังคมเป็นสังคมที่ไม่เห็นแก่ตัว คนในสังคมเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกัน เห็นแก่ผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลักมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตัว

ประหยัดวันนี้เป็นเศรษฐีในวันนี้

ปัจจุบันเยาวชนโดยส่วนใหญ่ใช้จ่ายกันอย่างสุรุ่ยสุร่าย นำเงินไปใช้จ่ายซื้อสิ่งของที่ไม่จำเป็น โดยไม่คำนึงถึงความยากลำบากในการหาเงินของพ่อแม่ การปลูกฝังเยาวชนให้รู้จักมีนิสัยประหยัดอดออมตั้งแต่ยังเด็กเป็นสิ่งที่พ่อแม่ทุกคนควรร่วมมือกัน เพราะพ่อแม่ส่วนใหญ่จะคิดว่า ลูกยังเด็กยังไม่รู้เรื่อง แต่แท้จริงแล้วพฤติกรรม และการอบรมสั่งสอนของพ่อแม่เป็นสิ่งที่เด็กค่อยๆ ซึมซับแล้วทำเป็นแบบอย่าง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“เราจะเปิดบัญชีใหม่โดยใช้ตราประทับอันนี้ นำเงินที่ฝากไว้ตอนเรียนอนุบาลกับเงินวันปีใหม่มารวมกันแล้วนำไปเปิดบัญชีใหม่ ดีไหมลูก” คุณแมถามพร้อมรอยยิ้มกว้าง

เขัดมรู้สึกงุนงงเล็กน้อย “ทำไมหรอคะ”

“จะได้เก็บเงินไว้อย่างเป็นระบบไงลูก”

“ทำไมต้องทำแบบนั้นด้วยล่ะคะ”

คุณแม่ลูบไล้พวงแก้มทั้งสองข้างของเขัดมเบาๆ

“ถ้าเราประหยัด อนาคตจะได้ไม่ลำบากไงล่ะ เจ้าหญิงตัวน้อย”

(หน้า๑๔๑)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า คุณแม่ของเข้ดัมสอนให้เข้ดัมรู้จักการออมเงินตั้งแต่วัยเด็ก เพื่อเป็นการปลูกฝังการใช้เงินของเข้ดัม ให้เข้ดัมรู้จักการใช้เงินอย่างเป็นระบบ สอนให้เห็นถึงข้อดีของการประหยัดคอดออม เพราะคนเกาหลีโดยส่วนใหญ่แล้วเป็นคนที่เก็บเงินเก่ง คนเกาหลีทุกคน จะมีสมุดบัญชีเงินฝากเป็นของตนเอง และครอบครัวของคนเกาหลีในแต่ละครอบครัวจะมีสมุดบัญชีเงินฝากครอบครัวหลายๆ เล่ม เพราะคนเกาหลีจะเก็บออมเงินและเปิดสมุดบัญชีโดยแยกย่อยตามวัตถุประสงค์ที่ตนเองต้องการ ไม่มีการนำมาปะปนกัน และกำหนดยอดการใช้เงินอย่างชัดเจน จึงกล่าวได้ว่าคนเกาหลีเป็นคนที่มีความจริงจังในการประหยัดคอดออมเป็นอย่างมากเพื่ออนาคตที่ดีตั้งเป้าหมายไว้

การค้าขายกับจิตสำนึกผิดชอบ

จิตสำนึกผิดชอบ หรือ โนธรรมเป็นสิ่งที่มีมนุษย์ทุกคนตระหนักรู้อยู่ในใจของตนเอง แต่จะแสดงออกมาในด้านดีหรือชั่วนั้นก็เป็นเรื่องแล้วแต่บุคคล เป็นไปตามสภาพแวดล้อม และสถานการณ์ที่ต้องเผชิญ

การประกอบอาชีพไม่ว่าจะเป็นอาชีพใดๆ ก็ตามจะต้องประกอบอาชีพอย่างมีมโนธรรมในจิตใจ คำนึงถึงผลที่จะตามมา ทั้งต่อตนเอง บุคคลอื่น และต่อสังคม ดังนั้นจึงไม่ควรใช้ความรู้ความสามารถประกอบอาชีพในทางที่ผิด เพราะจะเป็นการสร้างปัญหา และความเดือดร้อนให้กับผู้อื่น หรือส่งผลกระทบต่อสังคมและประเทศชาติได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ฉันมีรูปของเซเว่น'ที่ถ่ายเอง เป็นรูปตอนงาน meeting แพนคลับเซเว่นค่ะ รูปนี้เพิ่งถ่ายมาสดๆ ร้อนๆ เลยนะ ขายใบละ 60,000 วอน ถ้าสนใจช่วยส่งแม่กลับมาด้วย รูปของฉันคุณภาพต่างจากรูปใบละ 50,000 วอนแน่นอน มีฟิล์มด้วยค่ะ อีเมลล์ของฉัน HANABEE@hotmail.net

แม้จะส่งอีเมลล์ไปแล้วแต่เข้ดัมก็ยังไม่หายตื่นตื่น 180,000 วอน! 180,000 วอนเชียวนะ แค้นนั่งอยู่กับที่ที่หาเงินก้อนใหญ่ได้ขนาดนี้เลยแฮะ

(หน้า ๑๔๒)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าเข้ดัมขายรูปถ่ายให้ลูกค้าในราคาที่แพงเกินไป ซึ่งถือเป็นการเอาเปรียบผู้บริโภค ซึ่งรูปภาพดังกล่าว เป็นภาพถ่ายที่เข้ดัมนำมาจากอินจิน โดยแลกกับการยกหนี้ให้เข้ดัมคิดว่าการยกหนี้ให้เพื่อแลกกับภาพถ่ายของเซเว่นเท่ากับการที่เข้ดัมซื้อรูปมาจากอินจิน แต่การที่เข้ดัมขายรูปในราคาใบละ 60,000 วอน เข้ดัมไม่คิดว่าเป็นการเอาเปรียบผู้บริโภค เพราะเข้ดัมเห็นว่า

(หน้า๖๗-๖๘)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า บทบาทของพ่อแม่คือการหารายได้มาเลี้ยงครอบครัวและอบรมสั่งสอนลูก ในครอบครัวของคนเกาหลีพ่อคือผู้ที่หารายได้หลักมาเลี้ยงครอบครัว ซึ่งในปัจจุบัน ค่าครองชีพ และความเจริญก้าวหน้าต่างๆ ทำให้รายจ่ายในแต่ละครอบครัวมีปริมาณเพิ่มขึ้น แม่จึงต้องออกไปทำงานนอกบ้านเพื่อหารายได้เพื่ออีกทางหนึ่ง แต่ในครอบครัวเกาหลีแม้ว่าแม่จะต้องออกไปทำงานนอกบ้าน แต่การอบรมสั่งสอนลูกก็เป็นสิ่งที่ไม่อาจจะเลยได้ ตามระบบครอบครัวของเกาหลีที่ปฏิบัติและยึดถือกันมา แม่จะต้องเป็นผู้อบรม และสั่งสอนลูกอย่างใกล้ชิดในทุกเรื่อง เพื่อให้เยาวชน ชนเด็บบโตขึ้นมาเป็นเยาวชนที่มีคุณภาพของสังคมและประเทศ

คุณค่าด้านความบันเทิง

วรรณกรรมเยาวชนเกาหลีเรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านวอนแล้ว” มีคุณค่าในการอ่านเพื่อความบันเทิง อ่านเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด และเสริมสร้างสติปัญญาให้กับเยาวชน

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านวอนแล้ว” ของ คิม ซอน ฮี ผู้วิจัยได้ศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ คือ เพื่อศึกษาวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีในองค์ประกอบของวรรณกรรมด้านต่างๆ ได้แก่ โครงเรื่อง แก่นเรื่อง ตัวละคร ฉาก บทสนทนา และกลวิธีการแต่ง เพื่อศึกษาคุณค่าที่ปรากฏในวรรณกรรมแปลเกาหลีเรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านวอนแล้ว” ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

ผลการศึกษาด้านองค์ประกอบของวรรณกรรมของวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านวอนแล้ว” พบว่า วรรณกรรมเรื่องนี้ประกอบด้วยโครงเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตของเด็กหญิงคนหนึ่งที่สามารถเก็บเงินได้จำนวน ๑๐ ล้านวอน เมื่ออายุได้เพียง ๑๒ ปี ซึ่งกว่าที่เธอจะสามารถเก็บเงินได้มากถึง ๑๐ ล้านวอน เธอต้องเจอกับปัญหาและอุปสรรคต่างๆ มากมาย ซึ่งปัญหาและอุปสรรคเหล่านั้นจะเป็นประสบการณ์สอนให้เธอเข้มแข็งและเข้าใจคุณค่าของเงินมากขึ้น การดำเนินเรื่องของวรรณกรรมเรื่องนี้ดำเนินไปตามลำดับเหตุการณ์ โดยมีความขัดแย้งเกิดขึ้น ๓ ประการ ได้แก่ ความขัดแย้งระหว่างตัวละครเอกกับตัวละครอื่น ความขัดแย้งระหว่างตัวละครเอกกับสภาพสังคม และความขัดแย้งระหว่างตัวละครเอกกับตัวเอง

แก่นเรื่องของวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านวอนแล้ว” คือผู้เขียนต้องการสะท้อนให้ผู้อ่านเห็นคุณค่าของเงิน หลักในการบริหารการใช้เงินที่ถูกต้อง วิธีการหาเงินอย่างสุจริตโดยไม่ต้องทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน เพื่อเป็นการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อ่านใช้เงินอย่างรอบคอบ และนำเงินที่มีไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างสูงที่สุด

ตัวละครของวรรณกรรมเยาวชนเกาหลีเรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านวอนแล้ว” หากแบ่งตามบทบาทของตัวละครจะสามารถแบ่งได้เป็น ตัวละครเอก และตัวละครประกอบ ตัวละครเอกของวรรณกรรมเรื่องนี้ ได้แก่ ฮงเขดัม คุณแม่ และกระต่ายสีชมพู ส่วนตัวละครประกอบได้แก่ คุณพ่อ และอินจิน หากแบ่งตัวละครออกตามลักษณะนิสัยจะสามารถแบ่งได้เป็นตัวละครมิติเดียว และตัวละครหลายมิติ โดยตัวละครมิติเดียว ได้แก่ คุณพ่อ และกระต่ายสีชมพู เพราะเป็นตัวละครที่มีลักษณะเรียบง่าย ไม่มีความซับซ้อนด้านบุคลิกภาพและจิตใจ ส่วนตัวละครหลายมิติ ได้แก่ ฮงเขดัม คุณแม่ และอินจิน เพราะตัวละครมีลักษณะนิสัยหลายอย่างผสมผสานกันอยู่ มีความซับซ้อนทางอารมณ์ ลักษณะนิสัยและความรู้สึกนึกคิดของตัวละครจะเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อม มีลักษณะคล้ายกับคนในชีวิตจริง

ฉากของวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านวอนแล้ว” เป็นฉากที่มนุษย์สร้างขึ้น ไม่ว่าจะเป็นฉากในบ้าน ฉากที่โรงเรียน ฉากบริเวณสี่แยกหน้าธนาคาร หรือฉากในห้องประชุม ซึ่งฉากแต่ละฉากนั้นมีความสัมพันธ์กับ โครงเรื่องและตัวละคร เพราะฉากนำเสนอให้เห็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในการดำเนินเรื่อง และแสดงให้เห็นลักษณะนิสัยที่เปลี่ยนแปลงไปของตัวละคร

บทสนทนาของวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านวอนแล้ว” เป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากในเรื่อง เพราะการสนทนาระหว่างตัวละครจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจวิธีการบริหารการใช้เงินได้อย่างถูกต้อง โดยในบทสนทนานั้นใช้ภาษาที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ง่าย สื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเหตุการณ์ในเรื่อง อารมณ์และความรู้สึกของตัวละครได้เป็นอย่างดี

กลวิธีในการแต่งของวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านวอนแล้ว” มีกลวิธีการดำเนินเรื่องแบบเรียงตามลำดับเหตุการณ์ และกลวิธีการเล่าเรื่องแบบผู้แต่งเป็นผู้เล่าเรื่องของตัวละคร

ส่วนผลการศึกษาด้านคุณค่าที่ปรากฏในวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านวอนแล้ว” นั้น เป็นคุณค่าทางด้านคุณธรรมที่สะท้อนให้เยาวชนรู้จักการประหยัด การไม่เห็นแก่ตัว และการรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง

อภิปรายผล

จากการศึกษาวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง “หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านวอนแล้ว” ผู้วิจัยพบว่า วรรณกรรมเรื่องนี้มีที่น่าสนใจเป็นอย่างมาก เพราะนอกจากความสนุก สนานแล้ว ยังสอดแทรกสาระ สะท้อนแง่คิดในการบริหารเงินมากมาย ซึ่งเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้อ่านสามารถ สร้างแรงบันดาลใจในการออมเงิน การประหยัด และการใช้ชีวิตแบบพอเพียงได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

ศึกษาวรรณกรรมเยาวชนแปลของประเทศอื่นๆ ที่มี แง่คิดมุมมองใหม่ๆ ในเรื่องของการใช้เงิน เพื่อศึกษาเปรียบเทียบวิธีการบริหารการเงินของประเทศต่างๆ

บรรณานุกรม

หนังสือ

กัญญารัตน์ เวชศาสตร์. **หลักวรรณคดีวิจารณ์**. ม.ป.ท. : ม.ป.ป.

กุหลาบ มัลลิกะมาส. **วรรณคดีวิจารณ์**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๒๒.

คิม ซอน ฮี. **หนูเก็บเงินได้ ๑๐ ล้านบาทแล้ว**. แปลโดย Whanmeister กรุงเทพฯ : เพ็ริลพับลิชชิ่ง จำกัด, ๒๕๕๐.

จินตนา พุทเมตตะ. **คุณลักษณะและกระบวนการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมของประเทศเกาหลี**. กรุงเทพฯ : บริษัท ฟริกหวานกราฟฟิค จำกัด, ๒๕๔๘.

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. **บทสคริปต์การทำหนังสือสำหรับเด็ก**. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ ศิลปาบรรณาการ, ๒๕๒๗.

_____. **วรรณกรรมสำหรับเด็ก**. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : ศิลปาบรรณาการ, ๒๕๔๕

ดำรงศรี สุานดี. **สังคมและวัฒนธรรมเกาหลี**. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๔๗.

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ. **แว่นวรรณกรรม**. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), ๒๕๓๙.

บันลือ พฤกษ์วัน. **วรรณกรรมกับเด็ก**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๑.

ปราณี เชียงทอง. **วรรณกรรมสำหรับเด็ก**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, ๒๕๒๖.

พะยูน. **เกาหลี...เกาหลี**. กรุงเทพฯ : มาย แคนค็อก พับลิชชิ่ง เฮ้าส์, ๒๕๔๙.

ไพโรธ เลิศพิริยมล. **วรรณกรรมปัจจุบัน**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๔๒.

ลินจง จันทรวาทิตย์. **วรรณกรรมวิจารณ์**. ม.ป.ท. : ม.ป.ป.

สุธิวังศ์ พงศ์ไพบูลย์. **วรรณคดีวิเคราะห์**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๕.

สำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ สำนักพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยว. **คู่มือวัฒนธรรม เกาหลี “ตัวตนคนเกาหลี”**. ม.ป.ท. : ๒๕๕๑.

สารนิพนธ์

จิตติวัฒน์ เตชะรัตนยืนยง. “**การศึกษาและวิเคราะห์วรรณกรรมเยาวชน เรื่อง โบโบพิราบขาวผจญภัย**” สารนิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๐.

ดวงรัตน์ เสนีวงศ์ ณ อยุธยา. “**การศึกษานวนิยายแปลจีนเรื่อง หัวใจกบฏ**” สารนิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๑.

ปรารธนา แจ่มเล็ก. “**การศึกษานวนิยายแปลเกาหลีเรื่อง แทกกี**” สารนิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๑.

ศิริพร เพ็ชรนิล. “**การศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรมเยาวชน เรื่อง เมืองมหัศจรรย์แห่งหุบเขาสายหมอก**” สารนิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๐.